

### **03-07-2022 Η θεραπεία των εσωτερικών συγκρούσεων**

- Δεν γίνεται να υπηρετούμε ταυτόχρονα και τον Χριστό και τον Μαμωνά, δηλαδή τα πάθη μας. Όταν συμβαίνει αυτό, τότε ζούμε σχιζοειδώς και χάνουμε την υγεία μας, τόσο την πνευματική, όσο και την ψυχική.
- Έχουμε σκοτεινά σημεία μέσα μας, που δεν τα κατανοούμε, γι' αυτό οφείλουμε διαρκώς να επανακινούμαστε, δηλαδή να μετανοούμε. Κι όσο το κάνουμε αυτό, τόσο αποκαλύπτονται και άλλα σκοτεινά σημεία μέσα μας.
- Οι άγιοι δεν έχουν υποσυνείδητο και ασυνείδητο, αλλά μόνο συνειδητό, στο οποίο με τη συνεχή μετάνοια έχουν μεταφέρει την πραγματικότητά τους.
- Οι νευρώσεις μας οφείλονται στο ότι δεν είμαστε ξεκάθαροι στις επιλογές μας. Στο ότι ψευτοπιστεύουμε και ψευτομετανοούμε.
- Όσο πιο ειλικρινά μετανοούμε, τόσο πιο ακέραια και ελεύθερα ζούμε και τόσο πιο ενωμένες τις δυνάμεις μας έχουμε.
- Το άφημα στον Χριστό είναι αυτό που περισσότερο απ' όλα χρειαζόμαστε και είναι μια μεγάλη και βαθιά πνευματική άσκηση.
- Το διαρκές θέλω, η αχορτασιά από την οποία χαρακτηριζόμαστε αποκαλύπτει το κενό μας, την έλλειψη εσωτερικής ζωής, που μας στρέφει προς τα πάθη.
- Και όλα να τα έχουμε, χορτάτοι δεν θα είμαστε, αν δεν τα ζούμε εν Χριστώ. Αντίθετα, και τα ελάχιστα θα μας γεμίζουν, αν τα ζούμε εν Χριστώ.
- Η ζωή μας γεμίζει όχι από το πλήθος των πραγμάτων, αλλά από την ποιότητα των πραγμάτων, δηλαδή από το αν τα ζούμε ευχαριστικά και δοξολογικά, με άλλα λόγια από το αν έχουν Χριστό.
- Θα έχουμε τον Χριστό στη ζωή μας, αν αναγνωρίζουμε την πτώση-κατάντια μας, αν μετανοούμε και αν προσευχόμαστε.
- Λέμε ότι πιστεύουμε στον Χριστό, αλλά ταλαιπωρούμαστε ακριβώς όπως και οι κοσμικοί, με τις ίδιες αγωνίες, τα ίδια πάθη, τις ίδιες απαιτήσεις, τα ίδια παράπονα, την ίδια γκρίνια και μιζέρια. Ζούμε μια ψεύτικη θρησκευτικότητα ως οχύρωση και ως αυτοδικαίωση, γιατί δεν ζούμε πραγματικά το πρόσωπο του Χριστού.
- Αν ζούσαμε την εμπειρία της Ανάστασης του Χριστού, θα είμασταν χορτάτοι, έστω κι αν είμασταν νηστικοί κοσμικά.